

25739 LLEI 29/1979, de 30 d'octubre, sobre creació de les universitats d'Alacant, Cadis i Lleó i Politècnica de Las Palmas. («BOE» 261, de 31-10-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

Article primer.

U. Es crea la Universitat d'Alacant, que consta inicialment de les facultats de Ciències i Filosofia i Lletres i de les Escoles Universitàries de Ciències Empresarials i de Professorat d'Educació General Bàsica, actualment existents dependents de la Universitat de València, i de les facultats de Medicina, Dret i Ciències Econòmiques i Empresarials i de l'Escola Universitària d'Infermeria, de nova creació, mitjançant la transformació, si s'escau, dels centres existents al Col·legi Universitari d'Alacant.

Dos. Les Escoles Universitàries d'Enginyeria Tècnica, actualment existents a la província d'Alacant, continuen depenent de la Universitat Politècnica de València, fins que aquesta Universitat i la nova d'Alacant proposin al Ministeri d'Universitats i Recerca, de comú acord, i a petició dels respectius clautres, la seva incorporació a la Universitat que es crea per aquesta Llei.

Article segon.

Es crea la Universitat de Cadis, que consta inicialment de les facultats de Ciències i Medicina, escoles universitàries d'Estudis Empresarials, de Professorat d'Educació General Bàsica, d'Enginyeria Tècnica Industrial, d'Enginyeria Tècnica Naval i d'Infermeria, existents a Cadis, i les d'Enginyeria Industrial d'Algesires i d'Estudis Empresarials de Jerez de la Frontera, actualment dependents totes aquestes de la Universitat de Sevilla i de la Facultat de Filosofia i Lletres i la de Dret (aquesta amb seu a Jerez de la Frontera), de nova creació.

Article tercer.

Es crea la Universitat Politècnica de Las Palmas, que consta inicialment de les Escoles Tècniques Superiors d'Arquitectura i d'Enginyers Industrials i de l'Escola Universitària Politècnica existents a Las Palmas i de les escoles universitàries d'Arquitectura Tècnica i d'Enginyeria Tècnica Agrícola de La Laguna, actualment dependents totes aquestes de la Universitat de La Laguna i de l'Escola Universitària d'Informàtica, de nova creació.

Article quart.

Es crea la Universitat de Lleó, integrada inicialment per les facultats de Biologia i de Veterinària, així com per les Escoles Universitàries d'Estudis Empresarials, de Professorat d'Educació General Bàsica, d'Enginyeria Tècnica Agrícola i d'Enginyeria Tècnica Minera, actualment existents a Lleó, dependents de la Universitat d'Oviedo i de les facultats de Dret i de Filosofia i de Lletres, i de les escoles universitàries d'Enginyeria Tècnica Industrial, de nova creació.

Article cinquè.

Les Universitats que es creen per aquesta Llei tenen la seva seu a les ciutats d'Alacant, Cadis, Las Palmas i Lleó. L'àmbit dels seus districtes universitaris correspon a les respectives províncies, llevat del de la Universitat Politèc-

nica de Las Palmas, que comprèn les províncies de Las Palmas i Tenerife.

Article sisè.

Els Col·legis Universitaris i les Escoles Universitàries adscrites actualment a les Universitats de València, Sevilla i Oviedo, i radicades a les províncies d'Alacant, Cadis i Lleó, s'adscriuen a les noves universitats creades per aquesta Llei.

Article setè.

La implantació dels ensenyaments corresponents a les Facultats i Escoles Universitàries creades per aquesta Llei s'ha de realitzar progressivament, dels cursos inferiors als superiors, a mesura que s'estableixin les previsions pressupostàries corresponents i s'habilitin les instal·lacions materials necessàries.

A les Facultats de nova creació la implantació pot afectar simultàniament els diversos cicles d'ensenyament.

Així que vagi tenint lloc aquesta implantació, s'extingiran els estudis corresponents actualment impartits als Col·legis Universitaris d'Alacant, Cadis i Lleó.

Article vuitè.

U. Els Catedràtics numeraris, Professors agregats i Professors adjunts d'Universitat que hagin obtingut plaça com a funcionari de carrera als Centres que s'integren en les noves universitats queden destinats amb caràcter definitiu als quadres docents d'aquests.

Dos. El personal no docent de les Universitats de València, Sevilla, La Laguna i Oviedo adscrits als Centres que s'integren en les noves Universitats continua prestant-hi els seus serveis fins que siguin creades les corresponents plantilles i assignats els crèdits de personal oportuns, moment en què pot optar per la seva incorporació definitiva a les Universitats d'Alacant, Cadis, Las Palmas i Lleó, respectivament, amb l'antiguitat que tingui reconeguda, o reintegrar-se als serveis de les universitats d'origen.

Article novè.

Igualment, amb el compliment previ dels requisits legals pertinents, s'adscriuen a les noves Universitats tots els béns, terrenys, edificis i material inventariable que, situats en l'àmbit del seu districte, figuren assignats actualment a les universitats de procedència.

Article deu.

U. Fins que siguin destinats amb les formalitats establertes a la legislació vigent els òrgans de govern de les noves Universitats, es crea en cadascuna d'aquestes una Comissió Gestora, que exerceix les funcions docents i administratives necessàries per a la iniciació i el desenvolupament de les seves activitats.

Dos. El President, que ha de ser Catedràtic numerari d'Universitat, l'ha de nomenar el Ministre d'Universitats i Recerca.

Tres. La composició de la Comissió Gestora s'ha de determinar reglamentàriament, i hi han d'estar representats tots els estaments afectats.

DISPOSICIÓ FINAL

Queden autoritzats el Govern i els Ministeris d'Universitats i Recerca i d'Hisenda per dictar, en les esferes de les seves respectives competències, les disposicions necessàries per a la interpretació, desplegament i compliment del que disposa aquesta Llei.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Fins que entri en vigor la Llei d'Autonomia Universitària, en els futurs contractes i nomenaments d'interins es considera un mèrit especial la situació en què es troba el personal docent i no docent que presta actualment els seus serveis en els Col·legis Universitaris que es transformen en Facultats. S'ha de valorar en qualsevol cas tota la seva qualificació professional i acadèmica en la resolució del corresponent concurs.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, trenta d'octubre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El President del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

26445 LLEI 30/1979, de 27 d'octubre, sobre extracció i trasplantament d'òrgans. («BOE» 266, de 6-11-1979.)

JUAN CARLOS I, REI DE ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono,

Article primer.

La cessió, extracció, conservació, intercanvi i trasplantament d'òrgans humans, per ser utilitzats amb fins terapèutics, només es poden realitzar d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les disposicions que es dictin per al seu desplegament.

Article segon.

No es pot percebre cap compensació per la donació d'òrgans. S'han d'arbitrar els mitjans perquè la realització d'aquests procediments no sigui en cap cas costosa per al donant viu ni per a la família del difunt. En cap cas no hi ha d'haver compensació econòmica per al donant, ni s'ha d'exigir al receptor cap preu per l'òrgan trasplantat.

Article tercer.

El Ministeri de Sanitat i Seguretat Social ha d'autoritzar expressament els centres sanitaris en què es pugui efectuar l'extracció d'òrgans humans. Aquesta autorització ha de determinar a qui correspon donar la conformitat per a cada intervenció.

Article quart.

L'obtenció d'òrgans procedents d'un donant viu, per al seu empelt o implantació ulterior en una altra persona, es pot realitzar si es compleixen els requisits següents:

- a) Que el donant sigui major d'edat.
- b) Que el donant gaudeixi de plenes facultats mentals i hagi estat prèviament informat de les conseqüències de la seva decisió. Aquesta informació s'ha de referir a les conseqüències previsibles d'ordre somàtic, psíquic i psicològic, a les repercussions eventuais que la donació pugui tenir sobre la seva vida personal, familiar i professional, així com als beneficis que amb el trasplantament s'espera que aconseguixi el receptor.

- c) Que el donant atorgui el seu consentiment de forma expressa, lliure i conscient, el qual l'ha de manifestar, per escrit, davant l'autoritat pública que reglamentàriament es determini, després de les explicacions del metge que ha d'efectuar l'extracció, el qual també està obligat a signar el document de cessió de l'òrgan. En cap cas no es pot efectuar l'extracció sense la signatura prèvia d'aquest document. Als efectes establerts en aquesta Llei, no es pot obtenir cap tipus d'òrgans de persones que, per deficiències psíquiques o malaltia mental o per qualsevol altra causa, no puguin atorgar el seu consentiment exprés, lliure i conscient.

- d) Que la destinació de l'òrgan extret sigui el seu trasplantament a una persona determinada, amb el propòsit de millorar substancialment la seva esperança o les seves condicions de vida, i es garanteixi l'anonimat del receptor.

Article cinquè.

U. L'extracció d'òrgans o altres peces anatòmiques de difunts es pot fer amb la comprovació prèvia de la mort. Quan aquesta comprovació es basi en l'existència de dades d'irreversibilitat de les lesions cerebrals i, per tant, incompatibles amb la vida, el certificat de defunció l'han de subscriure tres metges, entre els quals hi ha de figurar un neuròleg o neurocirurgià i el cap del servei de la unitat mèdica corresponent, o el seu substitut; cap d'aquests facultatius no pot formar part de l'equip que procedeix a l'obtenció de l'òrgan o efectuari el trasplantament.

Dos. L'extracció d'òrgans o altres peces anatòmiques de difunts es pot realitzar amb fins terapèutics o científics, en cas que aquells no hagin deixat constància expressa de la seva oposició.

Tres. Les persones presumiblement sanes que morin en accident o com a conseqüència ulterior d'aquest es consideren, així mateix, com a donants, si no consta oposició expressa del difunt. A aquests efectes ha de constar l'autorització del jutge al qual correspongui el coneixement de la causa, que l'ha de concedir en els casos en què l'obtenció dels òrgans no obstaculitzi la instrucció del sumari perquè les causes de la mort apareixen degudament justificades.

Article sisè.

El responsable de la unitat mèdica en què s'hagi de realitzar el trasplantament només pot donar la seva conformitat si es compleixen els requisits següents:

- a) Que el receptor sigui plenament conscient del tipus d'intervenció que s'ha d'efectuar, que en conegui els possibles riscos i els previsibles avantatges que, tant físicament com psíquicament, es puguin derivar del trasplantament.

- b) Que el receptor sigui informat que s'han efectuat en els casos necessaris els estudis immunològics d'histocompatibilitat necessaris o altres que siguin procedents, entre donant i futur receptor, efectuats per un laboratori acreditat pel Ministeri de Sanitat i Seguretat Social.

- c) Que el receptor expressi per escrit el seu consentiment per a la realització del trasplantament quan es tracti d'un adult jurídicament responsable dels seus actes, o pels seus representants legals, pares o tutors, en cas de pacients amb dèficit mental o menors d'edat.

Article setè.

U. S'ha de facilitar la constitució d'organitzacions a escala de comunitat autònoma i nacional, i col·laborar amb entitats internacionals que facin possible l'intercanvi i la circulació ràpida d'òrgans per a trasplantament, obtinguts de persones mortes, amb la finalitat de trobar el receptor més idoni.